Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Decisiones Casvvm Conscientiæ Ex Doctrina Consiliorvm Martini Ab Azpilcveta Doctoris Nauarri collectæ, & iuxta librorum iuris Canonici dispositionem in suos Titulos distributæ

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

4 Appellare quando Regularibus liceat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13903

Visual Library

deleg. & l. mād. princ. vel ſi recepta, & ſeruata fuerit, quod legitima præſcriptione ſublata ſit, & quod beneficium illud lōgo aliquo tempore, quadraginta ſcilicet, vel circiter annis liberum ab oneribus in fundatione iniunctis ab ipſo, & prędeceſſoribus ſuis bona fide poſſeſſum fuerit; cum in bonis, & iuribus eccleſiaſticis per lapsū triginta, vel quadraginta annorum etiam in valde præiudicialibus titulus iuſte præſumatur. cap. de quarta, c. ad aures, c. illud autem de præſcr. Bald. tract. de præſcr. 3. par. 3. partis. q. 10. num. 17. & poſſeſſor in dubio bonam fidem habere cēſetur. Gl. in c. Sanctorum, verb. ſyncerè. & in c. ſi diligenti, ver. bona fide, de præſcr. Iura verò antiqua cum Tridentino ſolum de oneribus, & qualitatibus beneficiorum, quę ſemel recepta, & ſeruata, nec aliqua poſtea præſcriptione legitima ſublata ſunt, intelligenda ſunt.

DECISIO II.

Ex conſil. 3. & 5. in Nouis, deſunt in antiquis.

2 PRæſcriptione 40. annorum res aliena tuta conſcientia poſſidetur; dummodo præſcribēs nec ſciebat, nec ſcire debuit rem alterius eſſe: quam tamen ignorantiam probabilem non habere cenſetur is, qui in domo ſua publica documenta habuit rem alterius eſſe.

TITVLVS XV.

De ſententia, & re iudicata.

SVMMARIVM.

1 *Sententia in non citatum, vel inauditum lata eſt nulla.*
2 *Regulares verbo defenſionis, non appellationis, vti ſolent.*
3 *Delictum meum non dicitur deductum in iudicium, licet ſocius criminis in iudicium vocetur.*

DECISIO I.

Ex conſil. vnico, aliàs 5. de appel.

1 SIcut omnis ſententia a iudice incompetente lata, capit. cum ſuper, de offic. deleg. vel in damnum particularis perſonæ, ſaltem ſine cauſa rationabili, & ab eo, qui nō habet Regalia, ſeu qui ſuperiorem recognoſcit, Pan. in c. cum omnes, de conſti. eſt ipſo iure nulla; ita etiam & contra nō citatum, vel non auditum legitimè, ordinatio, vel ſententia data, ipſo iure nulla cenſetur, ca. Nos in quenquam, 2. q. 1. a quocunque ſuperiore ſiue ab Imperatore, Cle. paſtoralis, §. ceterum, de re iud. ſiue a Papa feratur, c. 1. de cauſa poſſeſſ.

DECISIO II.

2 REgularis licet grauatus verbo appellationis, & petitionis Apoſtolorum, quo ſeculares Clerici vtuntur, vti nequeat: remedio tamen defenſionis, quæ eſt iuris naturalis, quam appellatio in ſe includit, vti poteſt, cū Religioſus peioris conditionis eſſe non debeat, quam alij, ſed melioris; nec magis grauari, quam alij, ſed lōge minus propter quod ſunt eis multæ immunitates, & priuilegia concesſa, c. 1. de priuil. in 6. vnde taliter grauatus etiamſi non poſſit appellare, aut per viam appellationis ad ſuperiorem accedere; poteſt tamen per viam ſimplicis querelæ ſuperiorem grauantis adire. Pan. & alij in ca. dilecti, 2. de appell. & ſuperior, cauſa cognita, ea facere tenetur, quæ bonus & rectus iudex ad ſe appellanti legitimè faceret, cū itineris arreptio ad ſuperiorem, vim & effectum appellationis obtineat, c. dilecti, 2. de appella.

DECISIO III.

Ex conſil 2. in Nouis, deeſt in antiquis.

3 DElinquentibus duobus vnum delictum, ob quod incurritur irregularitas, quamuis contra vnum intentata ſit actio in iudicio, ſi tamen defectu probationis abſolutus ſit, alter virtute Concilij Trid. ſeſſ. 24 c. 6. de refor. ab ordinario diſpenſari poteſt, eo quod delictum iſtius in iudicium deductum non ſit, quamuis ſocius criminis in iudicium vocatus ſit. Res enim inter alios acta, alijs non præiudicat, quibus res iudicata non nocet, l. 1. & 2. C. res inter alios acta. Nauarr. in Man. cap. 27. num. 254. vnde cum illius delictum adhuc occultum ſit, ordinarius in eo diſpenſare valet.

TITVLVS XVI.

De Appellationibus.

SVMMARIVM.

1 *Legatus Cardinalis reuerenter recuſari poteſt.*
2 *Appellare a ſententia definitiua, vel ab interlocutoria quando liceat.*
3 *Appellari poteſt ad Papam ab omni ſententia definitiua.*
4 *Appellare quando Regularibus liceat.*

DECISIO I.

Ex conſil. 1. aliàs 3.

1 QVamuis Legati a latere ſententia, & iudicium ſine cauſa recuſari non debet, honeſtè tamen, & reuerenter recuſari poteſt, cap. Nouit, de appel. & Pan. & Dec. ibi. cum etiam & totum vnum Concilium Prouinciale recuſari, & ab eo appellari poſſit, c. Suſpecti, 3. q. 5. Pan. & Feli. in c. 1. de iud.

DECISIO II.

Ex conſil. 2. aliàs 1.

2 IVdex in omnibus caſibus, in quibus legitimè appellatur, hoc eſt, intra legitimū tempus, c. ab eo, de appell. in 6. ſeu decendium, Auth. Hodie, C. de appel. appellationi deferre tenetur. Et quamuis olim tam a definitiua, quam ab interlocutoria regulariter in omni cauſa appellare licebat; a definitiua quidem non expreſſa iuſta cauſa appellādi, cap. 1. de appel. in 6. dummodo non ſit cauſa, in qua, vel a iure, vel ab homine remouetur appellatio: (quia tunc etiam a definitiua appellare non licet, niſi exprimatur iuſta cauſa ad appellandum;) c. licet, de off. ord. & gl. ibi, & cap. Romana, §. ſi autem, de appel. in 6. Ab interlocutoria autē iure canonico ſcriptis, & expreſſa iuſta cauſa appellandi, c. vt debitus honor, de appel. & c. 1. de appel. in 6. poſt Concilium tamen Tridentinum, ſeſſ. 13. c. 1. de ref. & ſeſ. 24. ca. 20. de refor. ab interlocutoria in cauſis criminalibus appellare non licet, niſi quando grauamen per illam illatum non poſſit per appellationem a definitiua tolli, ſed nec a definitiua etiam appellari poteſt in cauſis viſitationis, & correctionis, habilitatis, & inhabilitatis; quod tamen ita intelligendum eſt, vt non niſi iuſta de cauſa expreſſa id fiat, c. Romana, §. ſi autem, de appel. in 6. & iudex qui iuſtę appellationi non defert, puniendus eſt, c. de priore, de appel. & c. 1. de appell. in 6.

DECISIO III.

Ex conſil. 3. aliàs 2.

3 AB omni ſententia definitiua, vel habente vim definitiuæ Concilij Prouincialis ad Papam, vel ad Concilium Generale appellari poteſt, c. 1. de iudic. & regulariter appellatio iuſta ſententiæ executionem, & inde ſequuta ſuſpendit, l. 1. ff. nihil nouari pen. appe. niſi in caſu quo iudex procedit cum clauſula, omni appellatione remota, c. Paſtoralis, de appel. vel cum appellatur a ſententia excommunicationis, d. cap. paſtoralis, §. verum, vel ab alijs cenſuris, c. is cui, §. fi. de ſenten. exc. in 6. vel cum appellatio eſt friuola, cui iudex a quo non detulit, c. cum appellationibus, de appell. in 6.

DECISIO IV.

Ex conſil. 4. aliàs 4.

4 CVm appellatio defenſio quædam ſit, c. cum inter, de except. & non qualiſcunque, ſed quæ iure naturæ debetur, & proinde nemini deneganda ſit, Clem. paſtoralis, §. cæterum, de iudic. non ſolum poteſt religioſus in cauſa ciuili, & criminali, ſed etiam in cauſa immoderatæ correctionis ad ſuam innocentiam tuendam, ad ſuperiorem appellare, & recurrere, cap. reprehenſibilis, & cap. de priore, & Dec. ibi, de appel. & c. licet, de offi. ord. & glo. & Pan. ibi, & ſuperiore nimis in eum ſæuiente, de monaſterio fugere

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

gere licet,nec propterea dicetur,aut erit Apoſtata.Bald.in capit.ad noſtram,de appell.Immo Abbate odio grauante monachum iuſtè arma pro defenſione ſua monachus acci pere poteſt.Card.in Cle,1.§.præfatæ.de ſtatu mon. Et iniquè,& irreligioſè validè facit ſuperior,qui iuſtas appellationes a ſe oppreſſorũ non admittit, nec licentiã dare vult proſequendi,& adeundi ſuperiorem,peiuſq; facit qui ſubditum ſuum in carcerem inedia torquendum conijcit,donec appellationi,& iuſtæ defenſioni renunciet,& grauiter puniri debet,c.de priore,de app.& glo.& Dec.ibi.cum iure naturæ,& canonico omnibus oppreſſis appellatio concedi debeat,c.Ad Romanam 1.& 2.2.q.6.a qua cõceſſione nullo vnquam iure religioſus reperitur excluſus.Quod ſi ius,c.ad noſtram,de app. aliquãdo religioſis appellationem prohibere videatur,de nõ oppreſſo,& iniuſta de cauſa appellante,loquitur; ſed neque Concilium Tridẽtinum ſeſſ.25.capit.4.de Reg. appellare vetat religioſum,ſed ſolum adire ſuperiorem ſine licentia Prælati prohibet,quod longe diuerſum ab appellatione eſt,& a diuerſis,& ſeparatis illatio fieri non poteſt,l.Papinian.ff.de minorib.

Finis Libri Secundi.

DECISIONVM CASVVM CONSCIENTIÆ

Ex doctrina Conſiliorum Martini ab Azpilcueta Doctoris Nauarri collectarum.

LIBER TERTIVS.

TITVLVS I.

De Cohabitatione Clericorum,& Mulierum.

SVMMARIVM.

1 *Fornicator notorius eſt ſuſpenſus,& niſi prius pœniteat,celebrando fit irregularis.*

DECISIO I.

1 SAcerdos fornicator notorius ſuſpenſus eſt, c. præter,diſtin. 31. & niſi prius pœniteat, celebrando irregularis efficitur.c.Si qui ſunt,diſ, 81.Man.c.25.nu.76. & quamuis in foro interiori ſola pœnitentia interior ſufficit cum ſacramentali confeſſione ad hoc, vt irregularitatem non incurrat,quam ante actam pœnitentiam celebrando incurreret. Turrecr.in d.c.ſi qui ſunt,§. verum. in foro tamen exteriori etiam requiritur exterior, cum in hoc foro dẽ non apparentibus,& non exiſtentibus idem iudicium ſit, ca. ſi Sacerdos,de offic.ord.

TITVLVS I.

De Clericis non reſidentibus.

SVMMARIVM.

1 *Beneficia ſimplicia de conſuetudine reſidentiam non requirunt.*

2 *Lex prior,vel poſterior generalis non tollitur, ſed limitatur per ſpecialem.*

3 *Seruitium 40. annorum eccleſiæ præſtitum a reſidentia non liberat.*

4 *Parochus ex iuſta cauſa, & licentia a reſidentia excuſatur.*

5 *Regularis beneficium reſidentiam requirens canonicè adeptus,in eo reſidere tenetur.*

6 *Reſidons,ſicut alij ſimiles reſidere ſolent,an excuſetur.*

7 *Conſuetudo non reſidendi in ſimilibus excuſat a reſidentia per fundatorem impoſita.*

8 *Conſuetudo,quod intereſſens certis officijs diuinis lucretur diſtributiones pro illis, & alijs aſſignatur, eſt iuri contraria.*

9 *Diſtributiones quotidianæ ei debentur, quem neceſſitas corporalis tenet.*

10 *Reſidere cenſetur,qui de mandato ſuperioris abeſt.*

11 *Canonicus inſeruiendo prælato ſuo fructus,non diſtributiones percipit.*

12 *Diſpenſatio ſuperioris iuſta de cauſa a reſidentia,& promotione ordinum excuſat.*

13 *Beneficiariorum reſidentium, & morientium ſuis eccleſiis fructus ſucceſſori debentur.*

14 *Diſtributiones quotidianas canonicus abſens percipere nequit.*

15 *Anniuerſaria ſub diſtributionibus quotidianis non comprehenduntur.*

16 *Litigans circa iura ſui beneficij iuſtam cauſam non reſidendi habet.*

17 *Canonicus frequenter abſens ab horis,vt parochiali inſeruiat,diſtributiones non lucratur.*

18 *Beneficium curatum habens, reſidere, & per ſe curam exercere tenetur.*

DECISIO I.

Ex conſil.1.aliàs 4.

1 CVm conſtitutiones pœnales benignius interpretandæ ſint,c.in pœnis,de reg.iur.in 6.& conſuetudo ſaltem immemorialis omni iuri humano preiudicet,c.ſuper quibuſdam, de verb. ſignif. non tenetur habens Capellaniam in Eccleſia Cathedrali vi conſtitutionis Sixti V.(Edictũ)hoc non extat in Bullario. autem contra non reſidentes promulgatę,ad reddendum in ea,dummodo ab immemoriali tempore Capellani præfatæ Capellæ abſentes dictis Capellanijs per ſuos Vicarios ſeruierint,c.cum omnes,de conſtit. nec cultus Diuinus inde minuitur: maximè cum beneficia ſimplicia de conſuetudine reſidentiam non requirant.Innoc.in cap.fin.de cleric.non reſid.

DE-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN